

پژوهش‌های آموزش زبان فارسی به عنوان زبان اول

(۱۳۸۳-۱۳۵۰)

محمدامین ناصح^۱

چکیده

پایان نامه‌های تحصیلی به عنوان شاخص پژوهش‌های دانشگاهی، به دلیل ضعف نظام اطلاع‌رسانی کشور، غالباً ناشناخته مانده‌اند. به منظور معرفی پژوهش‌های ارائه شده در زمینه «آموزش زبان فارسی به خارجیان»، در شماره‌های پیشین نامه فارسی مجموعه‌ای مشتمل بر ۸۷ پایان نامه دانشگاهی برای نخستین بار به چاپ رسید. در ادامه فعالیت مذکور، مجموعه موضوعی حاضر به معرفی ۵۶ پایان نامه تحصیلی دیگر در زمینه «آموزش زبان اول» مربوط به سال‌های ۱۳۵۰ تا ۱۳۸۳ می‌پردازد. تعداد عناوین معرفی شده در این دو فهرستگان، مجموعاً ۱۴۳ پایان نامه تحصیلی در هفت رشته از چهارده دانشگاه دولتی و آزاد کشور است.

۱. دانشگاه بیرجند.

۱. مقدمه

ارزیابی شیوه آموزش زبان مادری از نظر معیارهای تعلیم و تربیت، نقش ابزاری آن در نظام بخشی تفکر، پرورش ذهن خلاق، قدرت تفکر انتزاعی و کسب توانایی در بینان، قابل بررسی است. لذا این توانایی‌ها یا مهارت‌های فکری می‌باید به کمک مواد زبانی و تمرین‌های مناسب و نیز شیوه‌های آموزشی روزآمد، در سطوح مختلف آموزش داده شود.

اصولاً شیوه آموزش زبان و مهارت‌های زبانی می‌بایست بر پایه سه اصل پی‌ریزی شود:

۱. طرح پرسش‌های منطقی درباره داده‌های زبانی و متونی که آموزش داده می‌شود؛
۲. پردازش و تحلیل داده‌های زبانی به عنوان حل مسئله و تشخیص رابطه منطقی بین اطلاعات موجود در متن؛
۳. استنباط و نتیجه‌گیری از داده‌های زبانی. سوالی که مطرح می‌شود این است که در نظام آموزشی ایران، کتاب‌های درسی زبان فارسی برای رسیدن به این اهداف تا چه حد موفق بوده‌اند؟

نگاهی گذرا به پیشنه آموزش زبان فارسی در مدارس کشورمان نشان می‌دهد که کتاب‌های درسی دوره‌های مختلف تحصیلی مملو از نمونه‌های نظم و نثر کهن بوده و از طرفی در برنامه‌های آموزشی، توجه چندانی به مهارت‌های شنیدن و سخن‌گفتن و اسباب و ابزارهای مورد نیاز آن نشده است. این مسئله در درازمدت باعث می‌شود که دانش آموزان قادر به بیان ساده مطالب خود نباشند. نظام آموزشی تنها بهزعم خود به مهارت‌های خواندن و نوشتمن آن هم فقط در حد روخوانی همان متون کهن پرداخته، غافل از آن که این دو مهارت نیز هر یک اقسام و لوازمی دارد و آموزش آنها باید با مهارت‌های جنبی گوناگونی همراه باشد. درس فارسی عمومی دانشگاهی نیز عمدتاً به مرور متون پراکنده ادب کلاسیک پارسی می‌پردازد و در واقع ادامه مسیر آموزشی ناموفق دوره متوسطه بوده است. واضح است که اقدامات گذشته ما در زمینه آموزش زبان فارسی، بیش از آن که با مقتضیات دوران جدید همگون باشد، ستی و به دور از نظریه‌های نوین زبان‌شناسی بوده است. باید با آموزش زبان فارسی به صورت علمی و روشنمند برخوردار کنیم و این، نیاز جدی امروز ماست.

خوبشخانه با نگاهی به کتاب‌های دیبرستانی فعلی، شاهد تمايزی بین کتب زبان فارسی و ادبیات فارسی هستیم که إعمال آن از حیث نظری و روش‌شناسی بسیار مهم و ضروری است. کتب زبان فارسی به آموزش کاربردهای مختلف این زبان و کتاب‌های ادبیات فارسی

به معرفی نمونه‌ها و انواع ادبی اختصاص داده شده است. پذیرش تفاوت بین زبان زنده و معاصر فارسی و گونه‌های تاریخی آن، جداسازی زبان معیار، زبان ادبی و زبان علمی فارسی، پذیرش و آموزش گونه‌های مختلف و کاربردهای متفاوت زبان فارسی، معرفی دیدگاه علمی و اصول علم زبان‌شناسی و پیاده کردن مفاهیم اصلی آن برای زبان فارسی در قالب درس‌های مختلف، پرهیز از دستورزبان‌ستی و برداشت‌های نادرست درباره زبان، درج نمونه‌های ادبی از نویسنده‌گان معاصر فارسی زبان و وجود واژه‌نامه عمومی و توصیفی از نام‌های خاص در پایان کتاب را می‌توان از نقاط مثبت کتاب‌های درسی آموزش زبان فارسی فعلی بر شمرد؛ هرچند مواردی چون تفکیک نکردن مقوله خواندن به عنوان یک مهارت مستقل زبانی از مهارت نوشتمن و در نتیجه نبود پرسش‌ها و تمرین‌های مناسب اختصاصی برای پرورش مهارت‌های درک مطلب و خواندن را می‌توان به عنوان انتقادهایی بر این کتاب‌ها محسوب کرد.

در ایران، بررسی شیوه‌های تدوین و نیز ارزیابی کتب درسی هنوز بسیار نوپاست و به چند کتاب و مقاله محدود می‌شود. با این وجود، بخش مهمی از مطالعات این حوزه، در قالب پایان‌نامه‌های تحصیلی انجام شده که به دلیل ضعف نظام اطلاع‌رسانی دانشگاهی، غالباً ناشناخته مانده‌اند. بدیهی است معرفی نکردن این منابع می‌تواند پیشبرد تحقیقات تخصصی در این عرصه را با رکود مواجه کند.

مجموعه موضوعی حاضر به عنوان بخشی از نتایج یک طرح پژوهشی میدانی^۲ به معرفی ۵۶ پایان‌نامه دانشگاهی در زمینه «آموزش زبان فارسی به عنوان زبان اول» می‌پردازد. این پایان‌نامه‌ها در دوازده مرکز آموزش عالی دولتی و آزاد کشور^۳ در رشته‌های آموزش زبان فارسی، زبان‌شناسی همگانی، زبان و ادبیات فارسی، برنامه‌ریزی درسی، آموزش زبان انگلیسی، گفتار درمانی و روان‌شناسی در فاصله زمانی سال ۱۳۵۰ تا ۱۳۸۳ ارائه شده‌اند. رساله‌های حاضر که اطلاعات آنها عمده‌اً از طریق مراجعه مستقیم به کتابخانه‌های دانشگاهی گردآوری شده است، بر مبنای محوریت موضوعیشان ارائه شده‌اند.

۲. طرح پژوهشی «گردآوری و چکیده‌نویسی پایان‌نامه‌های زبان‌شناسی دانشگاه‌های دولتی و آزاد کشور»، معاونت پژوهشی دانشگاه بیرجند، ۱۳۸۲.

۳. پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، دانشگاه اصفهان، تربیت معلم، تهران، شیراز، علامه طباطبائی، علوم بهزیستی و توانبخشی، علوم پرشکی ابرن، علوم پرشکی تهران، فردوسی مشهد و دانشگاه‌های آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی و نجف‌آباد.

۲. معرفی پایان نامه ها

۱.۲ دوره پیش دبستانی

۱. خالقی، محمدرضا، «بررسی واژگان گفتاری پایه کودکان پیش دبستانی»، به راهنمایی دکتر سید محمد ضیاء حسینی، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۸۴-۱۳۸۳.
۲. محمدی، معصومه، «تعیین بسامد واژگان گفتاری کودکان»، به راهنمایی دکتر ویدا شفاقی، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۸۳.
۳. رسم پور، رؤیا، «بررسی رشد واژگان دریافتی و بیانی با استفاده از داستان‌گویی در کودکان پیش دبستانی»، به راهنمایی دکتر علی افخمی، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه تهران، ۱۳۷۷.
۴. نیک پور، منیژه، «تأثیر دوره‌های آموزش پیش دبستانی بر رشد توانایی گفتاری کودکان»، به راهنمایی دکتر منصور فهیم، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۸۰.
۵. روح بخش طیرانی، زهرا، «بررسی مراحل رشد دستوری گفتار کودکان پیش دبستانی و تحلیلی بر رشد عنصر دستوری فعل در گفتار چند کودک فارسی زبان»، به راهنمایی دکتر نادر جهانگیری، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه فردوسی مشهد، ۱۳۷۰.
۶. جلیله‌وند، مریم، «بررسی ویژگی‌های نحوی گفتار کودکان چهار تا پنج ساله فارسی زبان»، به راهنمایی دکتر حسن عشايري، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۸۱.
۷. رحمتی راد، مرتضی، «بررسی نوع و بسامد مرجع‌گزینی در کودکان پیش دبستانی»، به راهنمایی دکتر شهین نعمتزاده، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۷۷.
۸. نوربخش، گیتا، «بررسی و مقایسه شاخص‌های نحوی و واژگانی کودکان چهار تا شش ساله فارسی زبان»، به راهنمایی دکتر رضا نیلی‌پور، کارشناسی ارشد گفتار درمانی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، ۱۳۷۵.
۹. غفوری، فروه، «یادآوری قید زمان در کودکان پیش دبستانی»، به راهنمایی دکتر یدالله ثمره، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه تهران، ۱۳۷۵.
۱۰. بابایی، نسرین، «یادآوری رنگ واژه‌ها در کودکان ۵/۵ تا ۶/۵ ساله فارسی زبان»،

به راهنمایی دکتر شهین نعمت‌زاده، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۷۷.

۱۱. فخرایی، علیرضا، «بررسی نقش حروف ربط در خواندن، به یادآوردن و درک جملات فارسی»، به راهنمایی دکتر فیروز صدیقی، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۷۶.

۱۲. سلیمانی، زهرا، «بررسی آگاهی واج‌شناختی و تأثیر آموزش خواندن بر آن در کودکان ۵/۵ تا ۶/۵ ساله»، به راهنمایی دکتر یحیی مدرسی، کارشناسی ارشد گفتار درمانی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، ۱۳۷۹.

۲.۲. مقطع ابتدایی

۱۳. اعلایی، مریم، «بررسی و نقد روش‌های تخمین واژگان پایه در مقطع ابتدایی به منظور پیشنهاد روش‌های مناسب»، به راهنمایی دکتر شهین نعمت‌زاده، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۸۱.

۱۴. شبیری، علی محمد، «واژگان پایه ادراکی دانش‌آموزان کلاس‌های سوم، چهارم و پنجم ابتدایی»، به راهنمایی دکتر مصطفی عاصی، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبایی، ۱۳۷۶.

۱۵. صفرزاده، فرامرز، «واژگان گفتاری پایه کودکان دبستانی ایران (پایه‌های سوم، چهارم و پنجم)»، به راهنمایی دکتر سیدعلی میرعمادی، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبایی، ۱۳۷۶.

۱۶. غفاری، مهران، «تحلیل روش‌های آموزش واژگان پایه به منظور پیشنهاد طرحی برای آموزش واژگان پایه فارسی دوره ابتدایی»، به راهنمایی دکتر جلیل بانان صادقیان، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۸۰.

۱۷. ضرغامیان، مهدی، «واژگان خوانداری کودکان دبستانی ایران»، به راهنمایی دکتر مصطفی عاصی، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۷۱.

۱۸. بدراهی، فریدون، «وسعت واژگان کودکان دبستانی بر پایه نوشه‌های آنان»، به راهنمایی دکتر محمد مقدم، دکترای زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه تهران، ۱۳۵۰.

۱۹. عسکری، مهناز، «بررسی توصیفی - تحلیلی واژه‌آموزی در کتاب‌های فارسی

- دبستان در چارچوب زبان‌شناسی تربیتی»، به راهنمایی دکتر مصطفی عاصی، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۷۸.
۲۰. اسلامی، فرانک، «تهیه آزمون بر پایه تجزیه و تحلیل و اصول آزمون‌شناسی برای تعیین سطح دانش زبان فارسی در کلاس‌های اول و دوم ابتدایی»، به راهنمایی دکتر سید محمد ضیاء‌حسینی، کارشناسی ارشد زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۹.
۲۱. زارع، رسول، «تهیه آزمون بر پایه تجزیه و تحلیل و اصول آزمون‌شناسی برای تعیین سطح دانش زبان فارسی در کلاس پنجم ابتدایی»، به راهنمایی دکتر سید محمد ضیاء‌حسینی، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۹.
۲۲. رسایی، ایوب، «آزمون توان زبانی پایه پنجم ابتدایی»، به راهنمایی دکتر جلیل بانان صادقیان، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۸.
۲۳. شیرزاد، رضا، «بررسی میزان تطبیق پرسش‌ها و تمرینات کتاب فارسی پنجم ابتدایی با هدف‌های زبان‌آموزی»، به راهنمایی دکتر محمدرضا بهرنگی، کارشناسی ارشد برنامه‌ریزی درسی، دانشگاه تربیت معلم، ۱۳۷۳.
۲۴. اکبرپور، جعفر، «بررسی خطاهای نوشتاری دانش‌آموزان پایه‌های چهارم و پنجم ابتدایی»، به راهنمایی دکتر سید محمد ضیاء‌حسینی، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۸۲.
۲۵. علیخانی، جلال، «بررسی غلط‌های املایی دانش‌آموزان پسر دوره ابتدایی شهرستان بروجن»، به راهنمایی دکتر مریم سیف‌نراقی، کارشناسی ارشد روان‌شناسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۹.
۲۶. قربانی حق، الهام، «بررسی مثناً غلط‌های املایی در پایه‌های اول و دوم دبستان»، به راهنمایی دکتر مهدی سمایی، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۷۷.
۲۷. نبی‌فر، شیما، «بررسی خطاهای املایی و پردازش املایی در کودکان فارسی زبان سال دوم ابتدایی»، به راهنمایی دکتر شهین نعمت‌زاده، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۷۷.
۲۸. نبی‌فر، آزاده، «پردازش ساخت مصدری در دانش‌آموزان دبستانی»، به راهنمایی دکتر شهین نعمت‌زاده، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۷۷.

۲۹. بحیرایی، میرا، «ملاک‌های زبان‌شناختی ساده‌نویسی برای کودکان دبستانی»، به راهنمایی دکتر بهمن زندی، کارشناسی ارشد زبان‌شناختی همگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۸۰.

۳۰. خدامی، سیده مریم، «بازشناسی کلمه‌های کتاب فارسی پایه اول ابتدایی و بورسی روایی و پایایی آن در تهران»، به راهنمایی دکتر رضا کرمی نوری، کارشناسی ارشد گفتار درمانی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، ۱۳۸۲.

۳۱. شیرازی، طاهره سیما، «رابطه آگاهی واجی در سطح خواندن دانش آموزان عادی فارسی زبان پایه اول ابتدایی در تهران»، به راهنمایی دکتر یحیی مدرسی، کارشناسی ارشد گفتار درمانی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، ۱۳۷۵.

۳۲. آرانی کاشانی، زهره، «بررسی رابطه بین مهارت خواندن با آگاهی واج‌شناختی و حافظه فعال واج‌شناختی در کودکان هفت ساله پایه اول دبستان‌های عادی منطقه دوازده آموزش و پرورش تهران»، به راهنمایی دکتر حبیب‌الله قاسم‌زاده، کارشناسی ارشد گفتار درمانی دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۶.

۳۳. راعی‌دهقی، اکبر، «انواع ابزارهای انسجام درون‌منتهی در دروس کتاب‌های فارسی پایه‌های اول، دوم و سوم ابتدایی و بسامد آن»، به راهنمایی دکتر محمد دیرمقدم، کارشناسی ارشد آموزش زبان‌شناسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۸۰.

۳۴. روستاییان، پریسا، «تحلیل سبک‌شناختی سروده‌های مندرج در کتاب‌های فارسی دبستان»، به راهنمایی دکتر کورش صفوی، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۷۹.

۳۵. سعیدنیا، گلرخ‌السادات، «تحلیل واژگانی کتاب‌های درسی دوره ابتدایی آلمانی زبان و فارسی اول دبستان از دیدگاه معنی‌شناسی واژگانی»، به راهنمایی دکتر شهین نعمت‌زاده، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۸۱.

۳۶. علایی، پوران، «تحقیق درباره یادگیری زبان فارسی در سطوح مختلف مدارس»، به راهنمایی دکتر زهره سرمه، کارشناسی ارشد آموزش زبان انگلیسی، دانشگاه تهران، ۱۳۵۳.

۳.۲ مقطع راهنمایی

۳۷. باستان، آذر، «وازگان گفتاری پایه دانش آموزان دختر مقطع راهنمایی»، به راهنمایی دکتر لطف الله یار محمدی، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه شیراز، ۱۳۸۰

۳۸. زراعتکاری دریمی، فرنوش، «بررسی واژه‌های کاربردی زبان اول در دانش آموزان دختر مقطع راهنمایی در شیراز»، به راهنمایی دکتر مرتضی یمینی، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه شیراز، ۱۳۸۲.

۳۹. میرزایی حصاریان، محمدباقر، «تهیه آزمون بر پایه تجزیه و تحلیل و اصول آزمون شناسی برای تعیین سطح دانش زبان فارسی دانش آموزان سال اول راهنمایی»، به راهنمایی دکتر سید محمد ضیاء‌حسینی، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۹.

۴۰. آزرمی، حسین، «تهیه آزمون بر پایه تجزیه و تحلیل و اصول آزمون شناسی برای تعیین سطح دانش زبان فارسی دانش آموزان کلاس دوم راهنمایی»، به راهنمایی دکتر فرزانه فرجزاد، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۹.

۴۱. قلی‌زاده، محمدرضا، «تهیه آزمون بر پایه تجزیه و تحلیل و اصول آزمون شناسی برای تعیین سطح دانش زبان فارسی دانش آموزان کلاس سوم راهنمایی»، به راهنمایی دکتر سید محمد ضیاء‌حسینی، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۹.

۴۲. مشایخی، مژگان، «تهیه آزمون بر پایه تجزیه و تحلیل و اصول آزمون شناسی برای تعیین سطح دانش زبان فارسی دانش آموزان کلاس سوم راهنمایی»، به راهنمایی دکتر سید محمد ضیاء‌حسینی، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۹.

۴۳. مدرسی، مهنوش، «بررسی وضعیت موجود آموزش مهارت نوشتن به زبان فارسی در سال سوم راهنمایی»، به راهنمایی دکتر جلیل بانان صادقیان، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۸۳.

۴۴. رضوانی مقدم، علی، «ضرورت بازنگری متن فارسی کتاب‌های درسی مقطع راهنمایی با توجه به پدیده نشانداری»، به راهنمایی دکتر سید علی میرعمادی، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۹.

۴۵. صالحی، حکمت‌الله، «بررسی ابزار انسجامی حذف در متون درسی کتاب فارسی پایه اول و دوم راهنمایی»، به راهنمایی دکتر شهین نعمت‌زاده، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبایی، ۱۳۸۲.

۴۶. بیانگرد، علیرضا، «بررسی رابطه همنشینی افعال با حروف اضافه در کتاب‌های فارسی سه‌ساله راهنمایی (با رویکردی به آموزش حروف اضافه)»، به راهنمایی دکتر رضا زمردان، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبایی، ۱۳۸۲.

۴۷. آرامی، منصور، «بررسی و مقایسه عناصر واژگانی داش آموزان کلاس اول راهنمایی تیزهوشان و عادی»، به راهنمایی دکتر شهین نعمت‌زاده، کارشناسی ارشد گفتار درمانی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، ۱۳۷۶.

۴۸. بخیری، منصور، «بررسی آماری واژه‌های دخیل نو در کتاب‌های آموزش و پرورش مقطع ابتدایی، راهنمایی و علوم انسانی متوسطه»، به راهنمایی دکتر محمد تقی طیب، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه اصفهان، ۱۳۷۵.

۴.۲. مقطع دیبرستان

۴۹. تقیه، محمدرضا، «جمع آوری، طبقه‌بندی و بررسی مثال‌ها و تمرین‌های دستور زبان‌ها (مقاطع راهنمایی و دیبرستان)»، به راهنمایی دکتر محمدجواد شریعت، کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف‌آباد، ۱۳۷۲.

۵۰. پارسا، سیداحمد، «تحقيقی درباره اثرات دو روش تدریس انتزاعی و تدریس در متن (روش جزء به کل و کل به جزء) بر میزان یادگیری برخی داش آموزان دیبرستان‌های شیراز در درس دستور زبان فارسی»، به راهنمایی دکتر محمود طاووسی، کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شیراز، ۱۳۷۴.

۵۱. شهیدی، فرشید، «طرحی نو در صرف دستور مدرسه»، به راهنمایی دکتر محمدعلی گذشتی، کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۷۸.

۵۲. صادقلو، خلیل‌الله، «فرهنگ توصیفی دستور در کتب متوسطه»، به راهنمایی دکتر محمدعلی گذشتی، کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۷۹.

۵۳. علوی مقدم، سید بهنام، «نقد و بررسی مباحث دستوری در کتاب‌های زبان فارسی

مقطع دیپرستان»، به راهنمایی دکتر علی محمد حق‌شناس، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۸۱.

۵۴. زراعی کردشولی، اسماعیل، «کسب دیدگاه‌های کارشناسان با استفاده از روش دلفی جهت یافتن مشکلات تدریس و یادگیری کتاب‌های زبان فارسی دوره دیپرستان»، به راهنمایی دکتر محمدرضا پرهیزگار، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه شیراز، ۱۳۸۲.

۵۵. ابطحی، مهدی، «راهکارهای بهینه‌سازی آموزش زبان فارسی دوره دیپرستان در پایه جمع‌آوری اطلاعات به روش دلفی»، به راهنمایی دکتر غلامرضا تجویدی، کارشناسی ارشد آموزش زبان فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۸۳.

۵.۲. فارسی عمومی دانشگاهی

۵۶. امین، آوازه، «اهداف آموزش فارسی عمومی دانشگاهی در چهارچوب طبقه‌بندی بلوم»، به راهنمایی دکتر عبدالمهdi ریاضی، کارشناسی ارشد زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه شیراز، ۱۳۸۳.

۳. جمع‌بندی

بانگاهی کلی به عنوانین پایان‌نامه‌های داخلی انجام شده در زمینه «آموزش زبان فارسی به عنوان زبان اول» مشخص می‌شود که در فاصله زمانی ۱۳۷۰-۱۳۵۲ مجموعاً سه رساله در این زمینه در گروه‌های آموزشی ذی‌ربط ارائه شده؛ حال آن که بر اساس آمار موجود این رقم در سال‌های ۱۳۷۳-۱۳۸۳ به ۵۳ رساله رسیده است.

نتایج تحلیل آماری - موضوعی اطلاعات متدرج نشان می‌دهد که تمایل به بررسی نیازهای زبانی و تحلیل کتب درسی مقطع ابتدایی به مراتب بیش از سایر مقاطع تحصیلی بوده است و لذا در زمینه نقد برنامه‌ها و کتب درسی زبان فارسی دیپرستان و دوره پیش‌دانشگاهی، با خلاصه مطالعاتی مواجه هستیم که ضروری است حجم پژوهش‌های این حوزه توسعه یابد. در بررسی‌های مذکور که همه در دوره کارشناسی ارشد به انجام رسیده‌اند، مطالعات واژگانی با سیزده مورد، بیشترین سهم را به خود اختصاص داده و پس از آن به ترتیب تحقیقات آزمون‌شناسی، دستوری (صرف و نحو)، خط و املاء و تحلیل متن قرار می‌گیرند. اهم این پژوهش‌ها به ترتیب سامد و قوع، در رشته‌های آموزش زبان فارسی،

زبان‌شناسی همگانی و گفتمان درمانی به انجام رسیده‌اند.

از دوازده دانشگاه دولتی و آزاد مورد نظر، دانشگاه علامه طباطبائی با بیست مورد، میزان گرایش در این زمینه را به خود اختصاص داده و سپس دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، دانشگاه تهران، شیراز، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی و دانشگاه علوم پژوهشی ایران در منبه‌های بعدی قرار می‌گیرند. از میان استادان دانشگاه‌های مذکور، به ترتیب دکتر سید محمد ضیاء‌حسینی، دکتر شهین نعمت‌زاده، دکتر مصطفی عاصی و دکتر جلیل بانان صادقیان نسبت به راهنمایی رساله‌های این حوزه علاقه بیشتری نشان داده‌اند.

نکته قابل توجهی که از بررسی بیش از دو هزار رساله تحصیلی در رشته‌های ذی‌ربط در دانشگاه‌های مذکور جلب توجه می‌کند، این است که تعامل به بررسی برنامه‌ها و کتب درسی مدارس در مقایسه با دیگر حوزه‌های مطالعاتی از جایگاه چندانی برخوردار نیست که با توجه به نیاز فعلی و اهمیت موضوع، جا دارد مطالعات آتی با جهت‌گیری بیشتری به این سمت سوق داده شود. در این خصوص به ویژه باید سهم اندک گروه‌های زبان و ادبیات فارسی دانشگاه‌ها در باب نقد برنامه‌ها و کتب آموزش زبان فارسی مدارس بیش از پیش تقویت شود. با تأسف، تنها یک رساله در زمینه برنامه درس آموزش فارسی عمومی دانشگاه‌ها موجود بود و پایان‌نامه‌ای مرتبط با نقد کتاب‌ها و برنامه‌های آموزش زبان فارسی موردنیاز برای دوره پیش‌دانشگاهی نیز مشاهده نشد.

آنچه مسلم است این که پیشینه تدریس زبان فارسی در مدارس کشورمان از پایه علمی و روند مطلوبی برخوردار نبوده است، ولی خوشبختانه تغییرات اخیر صورت گرفته در کتاب‌های درسی این حوزه، روزنه‌های امیدی را برای علاقه‌مندان به تقویت این زبان گشوده است که امید می‌رود با ادامه نقد سازنده آنها و نیز در سایه تعامل بیشتر شورای تأییف کتب درسی با گروه‌های آموزش و از سویی تحقق برنامه‌های حمایتی شورای گسترش زبان و ادبیات فارسی از پژوهشگران این حوزه، خلاً مطالعاتی گذشته به سرعت برطرف شود. باشد که اطلاعات ارائه شده، بتواند ضمن بازنمایی تلاش‌های صورت گرفته، زمینه مناسب تری برای بسط و غنای تحقیقات تخصصی در این زمینه را فراهم آورد و زمینه‌ساز ایجاد بانک اطلاعاتی جامعی در این زمینه شود.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی